

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĐELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU

**DANAS SE ISPUNILO
OVO PISMO**

mihael

3 / 2019.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XIV. (2018.), Broj 23(384)
TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU,
27. siječnja 2019.

Kontakt:
o. Stjepan Harjač, policijski kapelan
tel.: 22 712, 84 048;
e-mail: sharjac@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
Tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovna stranica:
Rukopisi s Mrtvoga mora, dio svitka Izaijine knjige
<https://sk.wikipedia.org>

SIJEČANJ - VELJAČA

Ned	27.	III. NEDJELJA KROZ GODINU Angela Merici; Pribislav; Anđelka
Pon.	28.	Toma Akvinski; Tomislav; Leonard
Uto.	29.	Valerije; Konstancije; Zdeslav
Sri.	30.	Martina; Gordana; Darinka; Hijacint
Čet.	31.	Ivan Bosco; Marcela; Viktor; Klaudije
Pet.	1.	Brigita; Miroslav; Sever
Sub.	2.	PRIKAZANJE GOSPODINOVO; SVIJEĆNICA

MEDITACIJA
Stručnjak za vino 3

SLUŽBA RIJEČI -
ČITANJA
Danas se ispunilo ovo Pismo 4

HOMILIJA
Što li će reći? 6

KATEHEZA
Obnovljeni na sliku Stvoritelja
Brak i beženstvo prema sv. Pavlu 8

Hrvatska marijanska svetišta
Svetište Majke Božje Gorske - Majke
naših stradanja u Gori kod Petrinje 10

Mali vjeronaučni leksikon 14

PRIČA
Mi smo ovdje 15

NAŠI POKOJNI 16

Očekivanje - nadanje

Evandelist Luka kaže da Isus četiri puta ulazi u neku sinagogu i svaki put treba razriješiti neku konfliktnu situaciju.

U ovonedjeljnom evanđelju opisan je prvi od četiriju ulazaka koji završava odlukom da se Isusa ubije. Usmenom predajom širi se glas o Rabiju iz Nazareta, Duh Sveti upravlja njegovom riječju i u svim sinagogama slavi se njegovo učenje.

Dobro, ne baš svim, jer u Nazaretu, kako ćemo vidjeti idući tjedan, stvari su išle nešto drukčijim tokom.

Isus ustane da pročita svitak, ali umjesto odlomka koji je bio predviđen liturgijom sinagoge, nalazi odlomak iz Izaije 61, poslanje Mesije. U tekstu koji je Isus pročitao dvije su teme: objava oslobođenja i najava godine milosti, velike jubilarne godine koju naviješta Levitski zakonik.

Želio bih privući vašu pozornost na još jedan Isusov prekršaj u sinagogi. Nakon što je bez reda izabrao odlomak različit od onog koji određuje liturgijski protokol, Rabi iz Nazareta dopušta si skratiti tekst i izostaviti redak koji najavljuje dan Božje odmazde (Iz61, 2b). Riječ je o novom tumačenju, novom pogledu na Boga, koji Isus najavljuje počevši od ovog programskoga govora.

Rabi iz Nazareta sjeda kao Učitelj spreman poučavati. Sve su oči uprte u njega. Čekaju komentar odabranog i prekinutog odlomka iz Izaije. No Isus ne objašnjava tekst, ne daje mu moralnu primjenu, nego najavljuje ispunjenje. On je iščekivani Mesija, radosna vijest, ruka koja prekida lance, svjetlost koja oslobađa od mraka, istina koja daje slobodu. On je ispunjenje svakog obećanja.

Samo hrabro, prijatelji!

Dopustimo da nas zadivi i obgrli objava Rabija iz Nazareta! Naši lanci bit će odriješeni, a mrak u kojem jedva teturamo bit će pobijeđen svjetlom. Isus nas poučava da živimo kao slobodni i pravi muškarci i žene.

Prvo čitanje: Neh 8, 2-4a.5-6.8-10

Čitahu iz knjige Božjeg zakona i razlagahu da narod može razumjeti što se čita.

Čitanje Knjige Nehemijine

U one dane: Svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi, žena i sviju koji su bili sposobni razumjeti ga. I na trgu koji je pred Vodenim vratima čitao je knjigu od ranoga jutra do podneva, pred ljudima i ženama i svima koji su mogli razumjeti. Sav je narod pozorno slušao knjigu Zakona.

Književnik Ezra stajaše na drvenu besjedištu koje su podigli za tu zgodu. Otvori knjigu naočigled svemu narodu jer je bio poviše od svega naroda a kad ju je otvorio, sav narod ustade. Tada Ezra blagoslovi Gospodina, Boga velikoga, a sav narod podignutih ruku odgovori: - Amen! Amen! Potom kleknu i poklone se pred Gospodinom, licem do zemlje.

I čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu smisao da narod može razumjeti što se čita.

Potom namjesnik Nehemija, svećenik-književnik Ezra i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu:

- Ovo je dan posvećen Gospodinu, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite! Jer sav narod plakaše slušajući riječi Zakona. I još im reče Nehemija:

- Pođite i jedite masna jela, i pijte slatko, i pošaljite dio onima koji nemaju ništa pripremljeno, jer ovo je dan posvećen našem Gospodinu. Ne žalostite se! Jer radost Gospodnja vaša je jakost.

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam: Ps 19, 8-10.15

Riječi tvoje, Gospodine, duh su i život.

Savršen je Zakon Gospodnji dušu krijepi; pouzdano je svjedočanstvo Gospodnje neuka uči.

*****

Prava je naredba Gospodnja srce sladi; čista je zapovijed Gospodnja oči prosvjetljuje.

*****

Neokaljan strah Gospodnji ostaje svagda; istiniti sudovi Gospodnji svi jednako pravedni.

!

*****

Riječi ti usta mojih omiljele i razmišljanje srca moga pred licem tvojim.

Gospodine, hridi moja, otkupitelju moj!

*****

Drugo čitanje: 1 Kor 12, 12-30

Vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi.

Čitanje Prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanima

Braćo: Kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist. Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni. Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi.

A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi.

Riječ Gospodnja

Evandjelje: Lk 1, 1-4; 4, 14-21

Danas se ispunilo ovo Pismo.

Početak svetog Evandjelja po Luki

Kad već mnogi poduzeše sastaviti izvješće o događajima koji se ispuniše među nama – kako nam to predadoše oni koji od početka bijahu očevici i sluge Riječi – pošto sam sve, od početka, pomno ispitao, naumih i ja tebi, vrli Teofile, sve po redu napisati da se tako osvjedočiš o pouzdanosti svega u čemu si poučen.

U ono vrijeme: Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svojoj okolini. I slavljen od svijeta, naučavaše po njihovim sinagogama.

I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan subotnji u sinagogu te ustane čitati. Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano:

- Duh Gospodnji na meni je
jer me pomaza!

On me posla
blagovjesnikom biti siromasima,
proglasiti sužnjima oslobođenje,
vid slijepima,
na slobodu pustiti potlačene,
proglasiti godinu
milosti Gospodnje.

Tada savi knjigu, vrati je poslužitelju i sjede. Oči svijeta u sinagogi bijahu uprte u njega. On im progovori:

- Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima.

Riječ Gospodnja

Kako odgovaramo na naviještenu Riječ?

Nehemija je starozavjetna povijesna knjiga. Opisuje događaje u Jeruzalemu nakon babilonskog sužanjsva. To je obnova Jeruzalema i njegovih zidova, naseljavanje Jeruzalema, te društvena i religijska obnova židovske zajednice.

Sam Nehemija rođen je u Suzi u Babiloniji. Bio je peharnik kralja Artakserksa I. Po kraljevu dopuštenju preuzeo je upravu nad Jeruzaelmom, grad je opasao zidovima, povećao mu stanovništvo doseljavanjem Židova iz okolnih sela, osamostalio Judeju od Samarije. Nakon dvanaest godina vratio se u Babiloniju, ali se, godine 430., kad je ugrožena obnova opet vratio u Jeruzalem i preuzeo upravu. S ciljem očuvanja čistoće vjere, izolirao je Židove od okolnih naroda, zahtijevao strogo održavanje subote i zabranu mješovitih brakova.

Današnje čitanje govori o okupljanju zajednice sa željom prihvaćanja i primjene Zakona. Na zahtjev naroda, Ezra čita, a leviti tumače Zakon. Vjerojatno su ga morali i prevoditi jer neki od slušatelja, rođeni u izgnanstvu nisu poznavali hebrejski jezik. Sami zakon nije bio potpuna nepoznanica, ali zbog nerazumijevanja nije bio primjenjiv u svakodnevnom životu. Okupljeni slušatelji prihvaćaju odgovornost opsluživanja Zakona.

U drugom čitanju, slikom tijela, Pavao objašnjava razlike u zajednici. Svaki dio tijela ima različitu zadaću, a sve zadaće usmjerene su prema dobru cijeloga tijela. Tijelo bi trebalo pokazati kako bi trebala izgledati idealna kršćanska zajednica. Bez obzira na različitost udova i njihove funkcije, ne može među njima biti nesklada. Tom različitošću upotpunjuje se cijelo tijelo.

Kako među tjelesnim funkcijama i udovima nema nadmetanja i ne može se govoriti o uzvišenijim i manje uzvišenim funkcijama, tako ih ne treba biti ni u kršćanskoj zajednici.

Budući da su svi su kršteni u jednom Duhu, i svi su kršteni u jedno tijelo Kristovo, u kršćanskoj zajednici ne bi trebalo biti diskriminirajućih razlika; kako onih koje se temelje na podrijetlu ili socijalnom statusu.

Današnje evanđeosko čitanje možemo podijeliti u dva dijela.

U prvom dijelu, evanđelist Luka, nepoznatom Rimljaninu Teofilu obrazlaže potrebu zapisivanja usmene predaje o Isusu. Opisuje i način kako je došao do saznanja, ta kako je, dok je Pavao tamnovao u Cezareji sve pomno provjerio.

Za početak Isusova javnog djelovanja, Luka izabire događaj iz nazaretske sinagoge. U Sinagogi je svaki vjernik mogao biti pozvan da pročita i protumači svetopisamski tekst. Tog dana zapalo je to Isusa.

Izajin tekst Isus primjenjuje na sebe. što je u početku izazvalo čuđenje, a kasnije i neprijateljstvo. Isus se ne predstavlja samo kao prorok, nego više od proroka. Slika koju Isus primjenjuje na sebe, slika je mesijanskog vremena. Slušatelji su zaključili da se Isus proglašava Mesijom.

Što li će reći?

Sve su oči bile uprte u njega. Što li će reći? Što će i nama ovaj trenutak reći? Isusov prvi nastupni govor poslije njegova krštenja, ispunjen Duhom Svetim dolazi u rodni grad Nazaret. Njegova nastupna propovijed ima neke zanimljivosti.

Prva zanimljivost je u dužini njegove propovijedi. Obično su nastupne propovijedi ili govori malo duže nego obične propovijedi. Ali Isusova je nastupna propovijed izuzetno kratka. To je vjerojatno najkraća propovijed koja je ikad održana. Sastoji se zapravo samo od jedne rečenice. Isus je pročitao čitanje iz knjige proroka Izaije. Zatvorio je knjigu i sjeo. A onda ta propovijed: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima." Volio bih i ja tako kratko ponekad propovijedati.

Druga zanimljivost u ovoj nastupnoj Isusovoj propovijedi: nastupne propovijedi ili nastupni govori, bilo propovjednika ili političara puni su najava i obećanja onoga što žele učiniti, što ljudi mogu očekivati. Kod Isusa je potpuno obrnuto. Ne radi se o najavi nego o ispunjenju. To je postala stvarnost. To se već događa. Što je to Bog objavio? On me posla siromašnima donijeti blagovijest, pustiti na slobodu potlačene, dati vid slijepima, navijestiti godinu milosti Gospodnje. Upravo je to Isus ostvarivao u svom životu i djelovanju: slijepac Bartimej. Nepokretni bolesnik: *'Ustani, uzmi svoju postelju i hodi!* još mnoga druga čudesa.

To se nastavlja i dalje: nekoliko desetljeća kasnije evanđelist Luka napisao svoje Evanđelje i Djela apostolska, prvih desetljeća crkvene povijesti, već se može reći da je to vrijeme ispunjenja. Tako je i cijela crkvena povijest vrijeme ispunjenja; Vrijeme u kojem Bog ispunjava svoja obećanja. I ovo naše u kojem živimo je vrijeme ispunjenja. Bog i danas intervenira, često znakovima i čudesima.

Treća zanimljivost u Isusovoj nastupnoj propovijedi: Kako se još zove ova nastupna propovijed? "Danas se ovo Pismo koje ste upravo čuli ispunilo." Tako se zove. Koje je to Pismo?

Većina katolika uopće ne znaju više što je sve Bog obećao u svojoj Riječi. Uopće ne poznaju Božje obećanje. Kako možemo onda računati na ispunjenje obećanja, ako uopće ne poznajemo obećanje? To je otprilike kao da si naslijedio milijune dolara od neke tetke iz Amerike. Ali ne znaš ništa o tome. Nikad nisi gledao svoj konto u banci. Možeš gladovati makar imaš bogato nasljedstvo, samo zato jer nisi nikada provjeravao svoj račun u banci. Mi kršćani premalo gledamo na naš duhovni konto, sve ono što Bog ima za nas, biblijski gledano, što je Bog pripremio onima koji ga ljube. I pošto to ne poznajemo, ne možemo računati na ispunjenje. Kršćanin koji ne poznaje riječ Božju, nikad neće iskusiti moć Božju, nikada neće doživjeti radost da je danas vrijeme ispunjenja. I zato se neprestano trebamo moliti žarko: Gospodine, neka tvoja Riječ uđe u moj život, neka Božja riječ nađe dom u meni.

Prije nego što znamo o ispunjenju Božjeg obećanja u našem svakodnevnom životu, to se najprije treba ispunjavati u nama, a onda oko nas u svakodnevnom životu.

Ljudi znaju reći s obzirom na Božja obećanja: Ne vjerujem da i danas Bog još uvijek čini čuda, no nije tako. Ako trebam posao, onda moram pisati molbe, a ne samo čekati i pouzdavati se u Boga.

Kako su ljudi tada u Nazaretu reagirali, to ćemo čuti sljedeće nedjelje. Imamo čitav tjedan vremena da upravo svaki dan nastojimo buditi u sebi povjerenje i vjeru da je danas vrijeme ispunjenja, da se svaki dan ispunjava ono što je Izaija obećao i Isus pročitao u svom prvom nastupu među svojim Nazarećanima.

Obnovljeni na sliku Stvoritelja

Brak i beženstvo prema sv. Pavlu

Otkupljena „samoća“

Pavao je čovjek koji je Božju ljubav doživio tjelesno i koji zna da sposobnost ljudi za tjelesno predanje Bog prožima svojim Duhom. „Proslavite Boga u svojim tijelima“ (1 Kor 6,20) – ovu rečenicu piše Pavao u vezi pitanja o spolnom odnosu. Uočljivo je da on ovdje odlazak k prostitutki ne suprotstavlja odnosu supružnika, nego potpunom odnosu čovjeka s Kristom. To pogađa kako oženjene, tako i neoženjene. U svakom slučaju seksualnost izražava – cjelovitu i potpunu potrebu čovjeka za jednim TI – u Kristu nalazi svoju puninu. Tako Pavao može govoriti da se vjernik povezuje s Uskrslim, kao što se muž povezuje sa ženom (Rim 7,4) i da je on, Pavao, doveo zajednicu Kristu kao zaručniku (2 Kor 11,2) da se ona s njim sjedini u Duhu Svetom. To ima nešto s utjelovljenjem Božjim, tako da od onda ljubav prema Bogu čovjeka još potpunije zahvaća i ne dopusti pasti u pogansku kultnu prostituciju. Pavao to pokazuje, na neki način, izrazom „ničega ne imat“ (1 Kor 7,29). Svaki kršćanin pripada najprije Bogu, tako da i oženjeni „na neki način nemaju zajedništva s partnerom“, što znači da oni trebaju svoje zajedništvo tako gajiti da više vole pripadati Kristu, nego partneru.

Ovo „na neki način ništa“ treba biti zajedničko svim kršćanima, a za neke je i izrazito. U beženstvu zbog kraljevstva Božjega treba se, ovome svijetu očitovati da je Krist najdublje ispunjenje svakog čovjeka. Ne kao da bi samo oni u beženstvu trebali živjeti potpuno predanje – to treba svaki kršćanin - nego oni moraju ovo potpuno predanje živjeti na jedan specifičan način. Njihov „poziv“ se sastoji u tome da oni, zbog načina predanja Kristu, pronalaze dublji mir ako „žive samo s Kristom“ u dubljem osobnom odnosu. Njihova čežnja za ljubavlju je, na neki način, usmjerena prema Kristu i on je ispunja u potpunosti tako da ne žive s nekom osobom u bračnoj zajednici. Drugi, naprotiv, osjećaju po svom odnosu prema Kristu, kako ih ta ljubav upućuje na partnera. To je temeljna struktura „obaju poziva“ .

Prije nego što se pokuša mlade ljude motivirati za „duhovni poziv“, tko može tako lako reći koga Bog izabire, trebamo svim mladim ljudima na to ukazati da svaka odluka, bilo za brak ili beženstvo, u konačnici, mora dolaziti od Boga. Zato je zadaća sve ljude dovesti dotle da žele svoj život staviti, s povjerenjem, u Božje ruke. Dakle, temeljna opcija treba biti za Boga (neki to nazivaju „životno predanje“). To je temelj (baza) na kojoj treba prepoznati kojim putem netko treba živjeti ovo potpuno predanje, jedni u braku, drugi u beženstvu (usp 1 Kor 7,7). U „doživljajima“

Monah u trapističkoj opatiji Novy Dvur u Češkoj, <https://www.bitno.net>

poziva je sadržan i poziv na cjelovito predanje.

Zbog duboke vrijednosti osobnog odnosa s Kristom Pavao ističe, u 1Kor 7, da nitko ne smije donijeti odluku za beženstvo pod bilo kakvim pritiskom. Bilo bi opasno da mladi čovjek na putu u svećeništvo, beženstvo samo „uzme zdravo za gotovo“, a da to u sebi ne „prožvače.“ Kod Pavla se motiv za izbor beženstva nalazi u „da bi bili slobodni za službu.“ Inače bi područje osobnog odnosa bilo prikraćeno. Na odricanje od ljudskog partnerstva može se odgovoriti samo jednim drugim „Ti“ odnosom i to takvim u kojemu je integrirano seksualno područje. Glavni motiv treba biti: „svidjeti se Gospodinu“(1Kor 7,33 sl). Gdje to nije živo središte, ne radi se o beženstvu „zbog kraljevstva Božjega“, a onda takve nejasnoće rađaju okamenjenjem, ogorčenjem, zamjenskim zadovoljstvima ili lomom.

Jedno je drugo pitanje treba li karizmu beženstva postavljati kao preduvjet za svećeništvo. Novozavjetna Pisma tome ne daju nikakvog temelja. Da bi se ovdje našao put, kojim Bog danas želi voditi,

Crkva mora intenzivno moliti za vodstvo Duha Svetoga. Takva molitva je ozbiljna onda kad ne isključuje otvorenost za nove putove. Što se bolje očituje ova jasnoća, življeno beženstvo u Crkvi može jasnije biti znak temeljnog držanja koje je prožimalo stare kršćane i mora biti vlastito svim kršćanima, naime najprije i potpuno pripadati Kristu.

I koliko više pojedini kršćanin nauči ovo „beženstvo srca“, ono „na neki način ne imati“, tim bolje će biti nadvladati izvanjske okolnosti ako mu se naredi suzdržljivost ili beženstvo. Zar to nije poziv pronaći svoje mjesto u novom odnosu prema Kristu? U našoj zajednici živi ne mali broj onih koji takvim putem idu i to bez zaštite „počasnog naslova“ svećeništva ili redovništva. Zar njihov život nije jedan od izvora sakrivene snage u Crkvi?

Kad Pavao s nježnošću i duhovnim strahopoštovanjem pokušava naći neki temelj za poziv u beženstvo u mladoj Crkvi, onda to ne čini iz nekakvog osjećaja. On je u našem slikovitom govoru tako jasan da mu se ne može prebaciti mržnju prema tijelu ili strah od seksualnosti. Daleko je on od toga da

Obnovljeni na sliku Stvoritelja

Brak i beženstvo prema svetomu Pavlu

„sublimira“ seksualnost, to jest da je otuđi od naravnog bića i učini je čisto duhovnom (kako se to često govori). To bi bilo zamagljivanje. On, mnogo više, polazi od toga da je čovjek tako zahvaćen Duhom i njime prožet da po njemu i ljudska seksualnost postaje mjestom i izričajem Duha.

„Otkupljenje“ seksualnosti kod neženja se događa tako da on gleda na cijeli odnos s Kristom, ne isključuje je iz života, nego je s Bogom uzima u život. Sve što ljude pokreće, bilo u srcu ili mašti, treba ukazivati na Stvoritelja, da ga Bog nauči promatrati život svojim očima.

Ako se neki takav čovjek, u svojoj nutrini, osjeća od Boga prihvaćenim i ljubljenim, raste u njemu snaga s jednim Božjim „Ti“, snaga podnositi odricanje od ljudskog ispunjenja, a da zbog toga ne bude ogorčen. To pretpostavlja bolan proces sazrijevanja. Ali tko ga prihvati, sve više će znati da je sasvim prihvaćen od Boga i da mu je dragocjen, da s njim postaje jedno u Duhu Svetom i da se u njegovu tijelu odsijava Božja slava.

Otkupljena ljubav

Tako je živi odnos s Kristom temelj (baza) za jedno otkupljeno zajedništvo. Otkupljeno je ljudsko po božanskom, a ne obratno. Krist je došao da ponovno omogući prvotni plan Božji:

tako ljubiti kao na početku, još više - ljubiti kao on. „Mudri“ i „realisti“ ovo smatraju iluzijom. Ipak „kod Boga nema nemogućih stvari“, ali samo kod njega. Mora se dakle dogoditi čudo. Bog želi sve naše potrebe, pohote, strasti, čežnje preobraziti po svom svetom Duhu i pri tome pokazati što je prava ljubav. Nije to lagan put. On je živio svoj (zemaljski) život i traži od nas da umremo „starom čovjeku.“ Umjesto da gledamo na odricanje i patnju, trebamo vjerovati u uskrsnuće koje sada želi početi, a treba se dovršiti na Sudnjem danu. Što čovjek u odricanju položi u ruke Božje, to mu Bog vraća preobraženo i besmrtno. Želimo li ovu obnovljenu ljubav prihvatiti i živjeti? Onda ćemo staviti cijeli život u Božje ruke i čvrsto ustrajati da njemu pripada i moje tijelo, moja mašta i želje moga srca. Jer me stvorio na svoju sliku, on shvaća sve što me pokreće i može mi sve objasniti. Zato mu pokazati trebamo sve što nas pokreće i o tome s njime razgovarati. Želje, požude se time mijenjaju i ulaze (integriraju) u jednu veliku cjelinu. Prije svega, od njega primamo naše dostojanstvo, jer on ne smatra niskim ništa od onoga što nas pokreće, nego nam želi sve, u svom svjetlu, rastumačiti i objasniti smisao svih naših čežnji i potreba. No, shvaćamo: treba strpljenja, vremena, tišine s Bogom kad o svemu s njim razgovaramo i zahvaljujemo njemu, našem stvoritelju.

Pavao ne kaže samo: „Tvoje tijelo (tvoja cjelovita ljubav) pripada Gospodinu“, nego i „Gospodin je podložan tijelu i s njim povezan.“ Ti si svojim tijelom postao Gospodinovo vlasništvo i hram njegova Duha. Zato mu dopusti da ti pokaže putove ljubavi i ne plaši se da ćeš biti na gubitku, da ćeš biti prikraćen. Naprotiv, ući ćeš u dubinu ljubavi „kakvu svijet ne poznaje“. Bog će ti pokazati ljepotu i skladnost prave ljubavi, što znači sreću. No, to možeš naučiti samo kod njega. Zato „Tijelo pripada Gospodinu“. On pozna tvoje potrebe i borbe i poziva te da s njim govoriš o svim svojim čežnjama, željama za ljubavlju i nježnošću i da mu sve to pokažeš. Onda on polako, korak po korak, oslobađa sve tvoje tvrdoće, nestrpljenje i čini da sve postaje sve ljepše. Onda u dubini ove boli raste sposobnost za ljubav koja dolazi iz uskrsnuća. U ljudima za kojima „žudimo“ prepoznat ćemo najednom Krista, a onda u njemu sretati i druge ljude.

Pođimo Kristovim putem i dopustimo mu da otkupi našu seksualnost. Molimo ga za oproštenje gdje smo bili slabi i povjerimo mu da on izliječi dubine našeg ranjenog

srca. Onda nećemo sebično posegnuti za jednim čovjekom da bismo ga učinili „partnerom“, nego ćemo biti sposobni Bogu prikazati partnera i njemu ga darovati ili poći s Isusom putem bezbračne ljubavi – „svatko kako ga Bog zove“ (1 Kor 7,17). Onda ćemo imati dragocjeno otkriće kako je lijepo kad je Isus prisutan u svim djelima i odnosima.

Konačno, shvatimo zašto nas Sveto pismo opominje pred seksualnom neurednošću. Ne da bi seksualnost bila nešto loše, nego upravo zato, jer je nešto dragocjeno, ona je simbol i znak onoga najvećeg u čovjeku: sposobnosti ljubiti. Ako ona nije u redu, to je znak da čovjekova ljubav kako prema Bogu, tako i prema ljudima treba otkupljenja. Božji „red“ počinje ondje gdje mi u braći i sestrama, u partnerima, djeci ili roditeljima susrećemo Isusa. Tako po Duhu Svetome učimo ujedno upoznati Gospodina i upoznati jedan drugoga, ljubiti Gospodina i ljubiti druge, sviđati se Bogu i drugima, pripadati Bogu i pripadati drugome, živjeti Gospodinu i živjeti za drugoga, nositi s Gospodinom i podnositi drugoga, radovati se u Gospodinu i radovati se drugima i s drugima

Robert Baumert SJ, Gottes Volk 2/91 i <http://www.don-ivica.net>

Hrvatska marijanska svetišta

Svetište Majke Božje Gorske - Majke naših stradanja u Gori kod Petrinje

<http://zupa-preobrazenja-gospodnjeg.hr>

Crkvu U Gori kod Petrinje sagradili su templari u drugoj četvrtini 13. stoljeća na mjestu još starije romaničke crkve iz 11 stoljeća. U turskim osvajanjima crkva je bila teško oštećena i kasnije je temeljito obnovljena, a u drugoj polovici 19. stoljeća i dograđena u baroknom stilu. Župna crkva Uznesenja Blažene Djevice Marije u Gori bila je proštenjarska crkva okružena cinktorom s četiri ugaone kule. U ratu je porušena barokna građevina izgrađena između 1705. i 1736. godine

koja je tijekom 19. stoljeća dodatno dorađivana, odnosno produžena je na zapadnoj strani.

Na crkvi su i tada, iako samo u tragovima, bili vidljivi neki romaničko-ranogotički elementi nekadašnje templarske crkve - kontrafori, niše i vijenci. Crkvu su srpski okupatori okupirali 1991. godine, a oslobođena je tek u Oluji 1995. godine. Već na samom početku rata, odnosno 1991. godine, barokna crkva gotovo je do temelja porušena te su od nje ostali samo dijelovi zidova, u cijelosti je uništen i sav njezin inventar, a crkva je i minirana.

Stručnjaci Hrvatskoga konzervatorskog zavoda raščistili su 1997. godine ruševine crkve i u arheološkim istraživanjima ispod baroknog sloja pronašli su izvorne slojeve, pa je tada, zbog iznimne povijesne važnosti toga lokaliteta i porušene crkve, koja je jedna od najstarijih crkava Zagrebačke nadbiskupije odlučeno da se obnovi templarski sloj crkve u gotičkom stilu. Zato je srušen preostali dio zidova barokizirane crkve, a njegovi kameni dijelovi rasloženi su i ugrađeni u novonastajuću crkvu. Stručnjaci su suglasni da je obnova crkve u Gorama najkompleksniji i jedinstveni zahvat obnove spomenika kulture na tom području.

Obnovljenu crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije u Gori pokraj Petrinje, 8.

prosinca 2015., blagoslovio je sisački biskup mons. Vlado Košić, čime je i službeno obilježen završetak rekonstrukcije jedne od najstarijih hrvatskih crkava koju je bila u potpunosti uništena u Domovinskom ratu,. Blagoslovljena crkva jedinstven je primjer faksimilski izgrađenih novih objekata.

Sisački biskup mons. Vlado Košić 15. kolovoza 2013. godine proglasio je župnu crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije za biskupijsko svetište Majke Božje Gorske - Majke naših stradanja, a grad Petrinja naručio je detaljan urbanistički plan uređenja okoliša nove crkve.

<http://misija.slobodnadalmacija.hr>

<https://placesmap.ne>

Mali vjeronaučni leksikon

Habakuk

Habakuk, (hebrejski: חֲבַקּוּק - Hābaqqūq - srdačan zagrljaj; grčki: Ἀμβακούμ; latinski: Habācuc) jedan od dvanaest starozavjetnih malih proroka.

Ne zna se ništa o njegovom podrijetlu i životu. Možda je bio levitski hramski glazbenik jer na kraju njegove biblijske knjige stoji: Upravitelju na mojim žičanim instrumentima.

Knjiga proroka Habakuka navodi da je napisana nakon vladanja bogobožnog kralja Jozije 659-629.pr. Kr., dakle prije uništenja Jeruzalema 607.pr. Kr. Radnja knjige odgovara vremenu nevjernog i idolopoklonstvu odanog judejskoga kralja Jojakima (608. do 598. pr. Kr), koji je na vlast došao uz pomoć egipatskog faraona Neka. Zbog egipatske zaštite smatrao se sigurnim, ali Nebuhadnazer je porazio Neka kod Karkemiša 625.pr. Kr. Jojakim je postao babilonski vazal. Budući da Egipat nije slomljen, priklonio se Egiptu i uskratio plaćanje danka Babiloncima, zbog čega je vojska Nebukadnezara opsjela Jeruzalem, ali je Jojakim umro prije njegova pada.

Habakuk je ranije najavljivao da će Bog podignuti narod okrutan koji će kazniti kraljevu nevjeru. Tako je Habakuk vidi u viziji vojsku i konjanike nadolazeće svjetske sile Babilona.

Habakuk je zanimljiv to što uči oslanjati se na Boga i upozorava na Božje sudove.

Postavlja veliko i teško pitanje o tajni zla: zašto Bog dopušta ratove i zašto zli uvijek pobjeđuju? Na to pitanje dobiva odgovor: *Gle: propada onaj čija duša nije pravedna, a pravednik živi od svoje vjere.* (Hab 2,4)

Hagaj

Hagaj, (*Agej*, hebrejski, חַגַּי - aggai; grčki, Ἀγγαίος; latino Aggaeus) je prvi od tri proroka koji pišu nakon povratka babilonskog izgnanstva. Sam prorok je povratnik u prvoj grupi.

Hram se počeo obnavljati, ali je obnova uskoro zanemarena. Prorok narodu spočitava nemar i sebičnost. Glavno prorkovo pitanje narodu je : Hoćete li svoj život graditi s Bogom ili bez njega?

Mi smo ovdje

Ovo je priča o getu kojega više nema i o čovjeku koji je bio poslužitelj u sinagogi. On bi se svako jutro, prije nego počne uređivati sinagogu, popeo na propovjedaonicu i ponosno viknuo:

- *Gospodine, došao sam ti javiti da smo mi ovdje!*

Na geto se sruči rasistički pogrom. Počeše nevolje i zlostavljanja.

Poslužitelj je, ipak, svako jutro izlazio za propovjedaonicu, te bi ponekad i srdito viknuo:

- *Gospodine, došao sam ti javiti da smo mi ovdje!*

Dogodilo se prvo krvoproliće, a za njim su slijedila mnoga druga.

Poslužitelj je vazda izlazio nepovrijeđen i jurio u sinagogu te je lupao šakom po klupi i vikao iz svega glasa:

- *Gospodaru svega svijeta, pogledaj, mi smo još ovdje!*

Nakon posljednjeg krvoprolića našao se sam u praznoj sinagogi.

Posljednji preživjeli Židov uspeo se posljednji put na propovjedaonicu. Podigao je oči prema nebu i promrmlijao s beskrajnom blagošću:

- *Vidiš li? Ja sam još uvijek ovdje!*

Zaustavio se načas prije nego je dodao promuklim i tužnim glasom:

- *A gdje si ti?*

Zato molimo. Molimo svakodnevno da bismo rekli Bogu:

- *Bože, sjeti se da sam ovdje!*

NAŠI POKOJNI

DANICA ĐURIĆ,

PU zagrebačka, 30. siječnja 1991. bolest

BLAŽ SENKOVIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Buševac, 28. siječnja 1992.

IVICA JURLINA,

PU virovitičko - podravska, Orahovica, 31. siječnja 1992.

EMIL BANEKOVIĆ,

PU varaždinska, Velebit, 02. veljače 1993.

BRANKO BOŠNJAK,

PU zagrebačka, (SJP), Karlovac - Zagreb autoput, 29. siječnja 1995.

KRUNOSLAV FUŠ,

PU zagrebačka, (SJP), Karlovac - Zagreb autoput, 29. siječnja 1995.

POČIVALI U MIRU!